

[Marinus Larsen.]

nævnte lande i samme omfang har opfyldt lignende forpligtelser, som de er indgået på i indenfor Den europæiske Betalingsunion.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg vil gerne understrege overfor det ærede medlem, at det ærede medlem og jeg ser på denne sag ud fra to forskellige synspunkter. Jeg er talsmand for en regering, som ikke føler det alene som en forpligtelse at liberalisere til 75 pct.; det er en politik, som vi mener er gavnlig for vort land. Når vi ønsker at liberalisere, er det ikke alene, fordi den tidligere regering havde påtaget sig og påført landet en forpligtelse dertil; det er en politisk linie, som rækker fremad for os, og derfor ser vi ikke på liberaliseringen som noget, vi i den forstand er tvunget til, som noget ubehageligt for vort land.

Jeg er ikke i stand til under denne drøftelse nøje at angive, hvorledes det franske og engelske erhvervslivs og Englands og Frankrigs stilling vil være fremefter. Men jeg kan sige, at under de forhandlinger, der førtes i Paris — og det er jo ikke ukendt for det høje ting og for det ærede medlem —, hvor Danmarks forhold var genstand for meget nøje overvejelser og drøftelser, blev Danmarks økonomiske og erhvervs-mæssige stilling opgjort til, at det ville være rimeligt, om vi opfyldte de forpligtelser, som vi — altså den forrige regering — havde påtaget os; det er dette, vi efterlever.

Jeg vil også gerne sige — og dette er jo den anden side af den sag, som nu har været drøftet i lang tid —, at ved den regulering, den ajourføring af visse todsatser, der er tale om, er regeringen indforstået med at tage hensynet til dansk erhvervsliv og ængstelsen for en ødelæggelse af dansk beskæftigelse med ind i overvejelserne. Det er en af de sider af sagen, regeringen fremefter vil følge med meget stor interesse.

Marinus Larsen: Jeg skal ikke forlænge debatten yderligere. Når jeg har rejst spørgsmålet, er det ikke, fordi jeg ikke er indforstået med den linie, regeringen agter at følge, men når vi fra vor side har næret betænkeligheder overfor en liberalisering i et så hurtigt tempo, er det, fordi det kan være af interesse at få oplysninger — når vi nu stilles overfor den betingelse, at vi skal liberalisere op til 75—80 pct. inden en bestemt dato —, om man i samme omfang har liberaliseret indenfor de andre nationer, som tilhører Den europæiske Betalingsunion, og om, hvad der ville ske, hvis vi ikke

opfylder disse betingelser til den nævnte dato. Handelsministeren har givet meddelelse om, at vi i så tilfælde ville være udelukket fra Den europæiske Betalingsunion og samarbejdet med de øvrige lande. Vi har stillet os tvivlende overfor en sådan udelukkelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om midlertidigt tillæg til visse ydelser i henhold til ulykkesforsikringsloven, loven om invaliderente m. v. til tilskadekomne militære værnepligtige samt loven om invalideforsørgelse.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 5745; fremsættelsen findes i tidenden sp. 650).

Lovforslaget sattes til forhandling.

H. P. Johansen: Som man sikkert vil erindre, blev der for 4 år siden, altså i 1948, gennemført meget betydelige ændringer i ulykkesforsikringsloven og i loven angående militære invalider. Bl. a. blev der indført en automatisk pristalsregulering af de ydelser, som disse love giver adgang til, men der var en grænse i den hernævnte regulering, idet pristalsreguleringen kun omfattede de erstatninger, der skyldtes tilskadekomst efter 1. april 1947. Derimod var det en forudsætning, at ydelser i henhold til ældre tilfælde skulle reguleres ved en særlig lovgivning, hvis pristallet gav sådanne udsving, at der var grund til det.

Desværre må man erkende, at pristallet et steget 78 points fra oktober 1946 til oktober 1951, og derfor fremkommer det foreliggende lovforslag, hvis formål er at ligestille de ældre og de nyere erstatninger. Virkningen af dette lovforslag, hvis det bliver vedtaget, er jo den, at de ældre ydelser, hvis man kan udtrykke det således, får et tillæg på 25 pct., der svarer til det, som de pristalsregulerede erstatninger har fået. Dette vil jeg sikkert tro kan blive gennemført her i tinget.

Jeg må så tilføje, at det forekommer mig at være noget sent, dette lovforslag fremkommer. Jeg synes i virkeligheden, at det i hvert fald er 1 år for sent, idet der var et meget stort udsving i pristallet i 1949—50, hvor der skete en stigning fra 307 til